

statning for Formueskade, som er tilføjet ham ved Foranstaltningen.

Reglerne i § 1018 b, 2det Stykke, finder tilsvarende Anvendelse i de heromhandlede Tilfælde.

§ 1018 d.

I de i §§ 1018 a—c nævnte Tilfælde kan Sigtede, i Stedet for at kræve Erstatning, begære Politimesterens Erklæring om, at det har vist sig, at den paagældende Foranstaltning har manglet Grundlag og ikke har været forskyldt ved Sigtedes eget Forhold. Skønner Politimesteren, at saadan Erklæring kan udstedes, udfærdiges den snarest muligt. Hvis Retten under Sagen i Medfør af Kapitlerne 67—69 og 71—73 har taget Beslutning om nogen Foranstaltning mod Sigtede, skal Rettens Samtykke dog forud indhentes. Politimesterens Afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ Myndighed eller for Domstolene.

Jfr. Retsplejelovens § 778.

Ogsaa i andre Tilfælde kan den, mod hvem en strafferetlig Forfølgning har været indledet, begære Politimesterens Erklæring om, at det har vist sig, at Forfølgningen har manglet Grundlag og ikke har været forskyldt ved Sigtedes eget Forhold. Politimesterens Afgørelse kan ikke indbringes for Domstolene.

§ 1018 e.

De i §§ 1018 a—c nævnte Krav paa Erstatning for Formueskade tilkommer efter den paagældendes Død hans Ægtefælle og Livsarvinger.

Jfr. Retsplejelovens § 792, 3die Stykke.

§ 1018 f.

Erstatning i Henhold til §§ 1018 a—c udredes af Statskassen, men denne har Regres til den paagældende Tjenestemand, for saa vidt han har gjort sig skyldig i Misbrug af Embedsmyndighed, Skødesløshed eller andet uforsvarligt Forhold.

Jfr. Retsplejelovens § 792, 4de Stykke.

Naar en Straffesag genoptages og Forfølgningen fører til Domfældelse af en Sigtet, der har oppebaaret Erstatning i Anledning af en tidligere i samme Sag stedfunden Forfølgning, bliver det, dersom Grundlaget for Erstatningen herefter er bortfaldet, i Dommen at bestemme, at Erstatningen skal tilbagebetales til Statskassen.

Jfr. Retsplejelovens § 988, 2det Stykke.

§ 1018 g.

Den, der vil rejse Krav om Erstatning ifølge §§ 1018 a—c, skal, saafremt Sagen forfølges til Dom, fremsætte det i Retten inden Sagens Optagelse, og Kravet bliver da at paakende under Sagen. Dog kan Retten i Embeds Medfør eller efter Begæring af en af Parterne

Jfr. Lovforslag 1928—29 §§ 136 og 137.